

Detektivka musí mít srdce

Když před třinácti lety vyšel románový thriller Hypnotizér, netušil nikdo, co bude následovat: že odstartuje sérii s vyšetřovatelem Joonou Linnou, které se v součtu prodá tři čtvrtě milionu výtisků a že se v šedesáti zemích světa bude skloňovat jméno Lars Kepler. TEXT KLÁRA VĚTROVSKÁ

Jenomže s autorem slavných detektivek, které tvoří základ severské kriminální vlny, to není snadné. Stojí za ním švédští manželé Ahndorilovi, kteří tvoří společně právě pod pseudonymem Lars Kepler – a aby toho nebylo málo, pořídili si teď pseudonym nový: jako Alex Ahndoril se pustili do psaní jiného druhu. Pořád zůstávají u detektivek, ale krváky vyměnili za logiku, rozum a přísnou dedukci. A Joonu Linnu za novou hrdinku Julii Starkovou. Ta vyšetřuje vraždu v románu Až najdu klíč.

Proč ta změna?

Aby bylo našim čtenářům naprosto jasné, co budou číst, že jde o novou sérii, která je jiná než ta první. Alex Ahndoril píše detektivky ve stylu „whodunnit“.

Co přesně to znamená?

Je to zkomolenina pro Kdo to udělal? Jde nám o to, poskytnout čtenáři stejné vodítko jako detektivům, ale umísťujeme indicie vedoucí k řešení hádanky v příběhu tak rafinovaně, že je najde jen extrémně pozorný čtenář. Teoreticky byste ale měla být

schopná dojít podle našich vodítek ke stejnému pachateli jako Julie Starková. **Neznervózňuje vás, že ta obrovská vlna severské krimi, která posledních deset let zaplavovala Evropu a na jejímž počátku jste stáli, částečně slábne?**

Všechno se přece neustále mění! A platí to samozřejmě i pro severskou krimi. Jako autoři se kvůli takovým věcem nemůžeme znepokojovat. My prostě jdeme za naší vlastní vášní, ostatně i ta je proměnlivá, jak vidíte. Milujeme psaní pod pseudonymem Lars Kepler a nemáme v úmyslu s ním přestat, naopak. Jsme zrovna uprostřed psaní desáté knihy o Joonovi a jeho kolegyni Saze a je jako obvykle téměř nesnesitelně vzrušující nechat se pohltit jejich světem. Přesto jsme se rozhodli stvořit

i svět Julie Starkové a Sida Mendelssona.

Což jsou hrdinové deduktivní série Až najdu klíč. Jak se liší ty dvojice detektivů? Obě pátrají po vražích, jen každá trochu jinak...

Alex Ahndoril a Lars Kepler jsou různé vesmíry, které

se navzájem neohrožují ani nezastihují, jde spíš o to, že čerpáme energii z obou. No a občas k nim oběma zavítají nečekané návštěvy postav, které je pak odmítají nechat na pokoji, postav, jejichž osudy či zkušenosti mají své kořeny propletené s těmi našimi. Někdy neochotně a někdy vděčně chápeme, že tuto postavu musíme utvářet my, protože jsme jediní, kdo v sobě nosí její tajný osud. Tak to bylo před lety s Joonou Linnou a je to tak i s Julií Starkovou. No a ty rozdíl: Joonu a Saga žijí paralelním životem ve stejném Stockholmu jako Julia Starková a její kolega a bývalý manžel Sid Mendelsson. Ale první dvojice loví zločince v děsivé tmě rychlým tempem a druhá používá logické myšlení a moderní psychologii.

Jak svoje postavy vytváříte? Zní to skoro jako kdybyste věřili, že jsou živé.

Ale my opravdu upřímně nevíme, kde se naše postavy berou. Jako by za námi přišla Julie Starková a chtěla, abychom o ní psali. Její postava byla od začátku zvláštním

Kdo je kdo a jak se v tom vyznat

» Alexander Ahndoril a Alexandra Coelho Ahndoril jsou manželé – spisovatelé.

» Píší pod pseudonymem Lars Kepler, jejich ústředním hrdinou je vyšetřovatel Joonu Linna a hlavní formou krvavý thriller na hranici temnot lidské duše. K nejuspěšnějším z devíti thrillerů série patří hned první Hypnotizér, Písečný muž nebo Pavouk.

» Píší ale také pod pseudonymem Alex Ahndoril, ústřední hrdinkou je v takovém případě Julie Starková a formou detektivka zvaná whodunnit, tedy pátrání po tom, kdo to udělal. Navazují tak na odkaz klasických deduktivních detektivek ve stylu Agathy Christie. První díl série se jmenuje Až najdu klíč, oznámené je vydání dalších dvou.

vlasta o knihách

způsobem kompletní, se svým životním příběhem a komplikovaným mozkiem a ostatně i srdcem. Zvláštní je, že jsme oba okamžitě pochopili, kdo to je. Nepřipadá nám, jako bychom ji stvořili my, ale jako kdyby skutečně existovala. A stejné je to s Joonou a Sagou. V našich příbězích se vždy snažíme o komplexnost a psychologickou věrohodnost postav. Pokud v příběhu není žádné srdce, pokud vás nezajímají postavy, nezáleží na tom, jak chytrý je děj, to můžete rovnou číst srovnávací fyziku nebo matematické tabulky. Nás pohání empatie a silná zvědavost, chceme zjistit, proč si určitá osoba myslí, že vražda je nejlepším řešením nějaké životní situace, a jiná naopak zasvětil celý život hledání pravdy o zločinech. Přitom obě ty postavy jsou stejný druh, jsou to lidé.

Jaká je Julie Starková?

Julie trpí posttraumatickou stresovou poruchou, což je velmi vážná a obtížně léčitelná diagnóza. Julie je komplikovaná mladá žena, zažila obrovskou katastrofu, která ji poškodila do morku kostí, ale zároveň z ní udělala velmi zdatnou vyšetřovatelku, skvělého detektiva.

V jedné scéně v Až najdu klíč se Julie velmi svérázným způsobem vymezí vůči sexuálnímu násilníkovi. Švédský a český kontext se liší. A co může být ve Skandinávii považované za zcela opodstatněné, za to

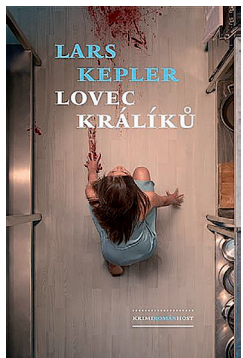
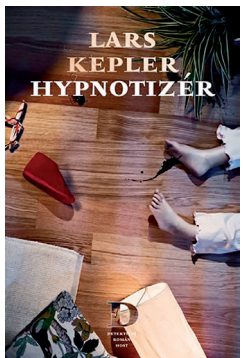
si možná v českém kontextu Julie vyslouží nálepkou hysterky.

Víme, kterou scénu myslíte. Víte, Švédsko je dlouhé roky průkopníkem v oblasti rovnosti mezi muži a ženami, byli jsme první na světě, kdo zakázal zneužívání dětí, první, kdo kriminalizoval nákup sexuálních služeb (nikoli však jejich prodej), a nyní máme i zákon o sexuálním souhlasu. Je jasné, že téměř všechny zločiny páchají muži, svět by byl bez patriarchy mnohem lepší. Svět solidarity a rovnosti je našim největším snem, ale bohužel i ve Švédsku je to stále jen sen a jsme ještě daleko od jeho splnění. Julie má své osobní problémy, ale hysterická

není, to je možná nálepka, kterou by dostala kdysi, ale dnes už se taková zjednodušená naštěstí nepoužívají.

Píšete jako manželská dvojice už roky. Máte nějak rozdělené psaní postav na ženské a mužské?

Ne, mezi mozky mužů a žen jsou extrémně malé rozdíly – zbytek je věcí prostředí. Nevyhýbáme se žádné části lidské povahy – úkolem spisovatele je jít do psaní s otevřenými očima. Psaní a čtení je vlastně takovým tréninkem empatie, dotýkáte se prožívání světa z pohledů jiných lidí, než je ten váš. Jde o představitost, ne o to, jestli jste žena nebo muž nebo jestli píšete ženskou nebo mužskou postavu. ●

Pod pseudonymem Lars Kepler vznikají temné thrillery, Alex Ahndoril používá logiku, psychologii a dedukci.